

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva: Egy évre 20.- Félévre 10.- Negyedévre 5.- Egy hóra 1.80. Egy szám 8 krajczár. Hirdetési díj: 9 hasábos petitser egy- zeri hirdetésre 12 kr., többször 10 kr. Bélyeg díj minden hirdetésért kü- lön 30 Kr. Nyilvált: 6 hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest IV. megyeháztér 9. sz. hová a lap szemléli részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadhatók el. Kéziratok csak rendkívüli esetben kü- ldetnek vissza. Kiadó-hivatal: Budapest IV. megyeháztér 9. sz. Vodianer F. nyomdájában.

A tüntetés.

A hazudozás és kétszínűség politikáját két kézzel veri saját bűneinek sulya. A tegnapi demonstráció már komoly intés volt, hogy még sem tanácsos a szóval könnyelműen játszani; az erkölcsi törvényeket nem lehet büntetlenül lábbal tapodni. A boszu késhetik, az elégtétel várható magára, talán nem is az eredei ok, hanem egészen eltűrt körülmények láncolatából tör ki a lealacsonyított becület, hogy szembe forduljon azokkal, kik nem általánosan nagynál és aprónál egyaránt arczult úni, de végre kitör. Annál hevesebben, mentől nagyobb a tiszteltetés.

Ki oly vakmerő, szemrehányást tenni az ifjúságnak, midőn kebleben felpattan a nemesebb érzések hurja, és romlatlan tüzrel kel ki a gyalázatos képmutatás és kijátszás oly undorító tényre, minőkkel a kormány és saját részéről találkozt. Hiszen a kibén legparányibb öntudata él a kimondott szó hitének, a felháborodás hangján kell szólnania a kormányelnök és Jókai Mór magatartásáról. Leezke nélkül hagyni e botránnyal szembe fordított értelmű lett volna az ifjúság részéről a súlyos és oly fokával, mely többé nem bir különbséget tenni az alkotmányos szabadság föltételei, s a rendőri beavatkozás törvénytelensége, nem bir különbséget tenni az igazmondás és hazugság között.

Szerencsére a tíz évi elaljasulás példái, az elvtagadás cynismusa, az ámitás kendőzött hitele, a hazudozás szemérmelensége, a politikai és üzleti erkölcsatlenség iskolájának mind inkább terjeszkedő hatalma mellett sem bírta annyira elszedíteni ifjúságunk lelkét, hogy hallgatással fordult volna el az újabb s a maga nemében páratlan fölépéstől. A magyar ifjúság ébredzik, és egyes-egyesen ösztönözéssel fejezte ki méltatlanságát azon iró ellen szemtől szembe, kit eddig szeretete majdnem bálványozott. Mert hát hogyan is lehetett volna kiméltetl a „ragyogó tollu regényírő” iránt, midőn a reggel irtakat este már elcsúri-csavarja oly lázas zavarral, és oly példátlan könnyelműséggel, melyre csak a legzajosabb visszahatás lehetett igazi válasz.

Jókai Mór, ki bírja a nyelv titkait és a szónoklat varázsát, képes zamatot magyarsággal lelkesíteni, s nemes hévvel buzdítani: nem volt őrömögés, mielőtt az irást, mely közzébe forgott, habozó kétértelműségekkel szaggatta szét, s az önértésbe helyett a kormány mindenesét beszéltette hasból. E szerepét meg kellett szűnni a tiszteltetésnek nemcsak a politikusként, hanem az író iránt is. Ez nem volt Jókai többé a régi értelemben, ez egy rendőri volt, ki a törvény nevében papot, midőn főnökének parancsára a törvényt megszegi. De ez a rendőri aztán ne várjon tüntetést, annak csak a csufság lehet a bére.

Vagy hát nem a tollak meggyerése ké-szít-e az utat a rendőriállomáshoz? Az önkény bármily alakban jelentkezéssel, nem a hazugság és törvénytelen elnézésével kezdődik-e? Napoleon a köztársasági elnök csak a törvényesség követő vérfürdő után lész III. Napoleonná, a császári zsarnokság megalapítójává.

Ösztönjára legbensőbb ösztönök egyike volt az, hogy a „barátjához” forduló ifjúság, bizva az író által kifejtett alkotmányos nézetek állhatatosságában, zajongó megvetéssel fordul el a kétkülcasos politikustól, ki nem szégyenli bevallani az isten szabad ege alatt hozzászóló ifjúság becsületes jóhiszeműsége előtt, hogy neki szónál, törvénytől kedvesebb egy szókufár ott a hatalmat göröcsölő magában.

Válságos időkben kötelessége az ifjúságnak magáról életelt adni, s szomorú volna, ha ezt nem tenné. Így szólt tavaly Tiszta Kálmán az elvtagadás árán megszerzett uradalom mámorának első napjaiban, midőn a mondva csinált fáklýás zene füstjét a következetlenségének hozott myrha kellemes illata gyanánt szivta tüdje. Válságos napok virradtak ránk, a legválságosabb napok, minők valaha érintettek hazánk láthatárát. E válságos napokban „kötelességéhez” hiven lelkesül fel az ifjúság egy eszme mellett, mert nem akar „szomorú” hirbe keveredni. S ekkor ugyanazon ember, ki „jog osultnak” tartá a törvény korlátai között a fáklýás zenét még hatvan órával előbb is, tegnap már a rendőri tilalom mentességére a legpimaszabb szemérmelenséggel „biztosítja a küldöttséget, hogy míg ő miniszter lesz, addig az egyetlen ifjúság a kül és bel politikára nem fog befolyt.”

Minő jellemtelenség ellenmondás a tegnap és ma, a ma és tegnapelőtt között! És hogy a becsületapó ellenmondások e gyalázatos labirintjében követ kövön ne hagyjannak, a mi emlékeztethetné a világot, hogy e gyámoltalan és tapintatlan politikuskok a nemesebb és hazafiasabb érzelhetől egy szikrát óvtak meg szívok fenekén: előáll Jókai Mór és lerontja a futó hidat, mely a mult és jelen áthatlansága közt legalább az író menthetné meg a pellengérezéstől. És ezt ugyanaz a Jókai Mór teszi, kinek szintén volt valaha furtós a feje ha igaz; tudott felbuzdulni és nagyot tenni, ha igaz. Miért dob hát sarat kopasz fővel azokra, kik korukban

csak azt teszik, a mit ő tett a maga korában. Nem fél, hogy Petőfi árnya jelen meg írósz-talán, s elusogja neki halhatatlan szellemé-nek búbajos varázsával: „Miért gyalázod példánkat.” Nem fél, hogy jeltelen sirjának meg-zavart nyugalmától fél fél kiragadni kezéből a tollat, mely nem lett kopasz idővel és koponyával, csupán öregszik a hazugságban.

Hát csak a mai ifjúságnak nem szabad lelkesedni eszmékért; csak a mai fiataliságnak van megítélva tüntetni hazája mellett? Elefed-je-e a csonthamos terek fonatát újra meg újra, míg a sértett alkotmányos jognak elégtétel nem lesz szerveze. Tiszta Kálmán kedvéért senkinek sincs kedve a törvénytelen és erőszakot eltűrni, mert ma nekem, holnap neked, ma az ifjúságnak, holnap a polgárságnak.

Tiszta Kálmán ma már bukott ember a közvé-lémény szemében. Megbukatta őt hazug és lelkiis-meretlen politikája.

gulatot, a mint az jelentkezik. Tiszta Kálmán e nap-pal kiszakította magát a nemzet szivéből, a mint kioltotta egykor Tiszta Lajos az administrator Bi-harban.

Tiszta Lajost, ki elárulta a szabadelvűség ügyét, egykor az utcán sárral, zábotjával és hagy-mával dobaltak meg, ki tudja nem lesz-e legköze-lebb Tiszta Kálmánnak, az elveit és gazdasági érde-keinket eláruló miniszternek hasonló sorsa.

Amnyi bizonyosnak látszik a mai csoportosul-ások és zajongások után itélve, hogy az úgy nem alszik el, fel fogják venni fonatát újra meg újra, míg a sértett alkotmányos jognak elégtétel nem lesz szerveze. Tiszta Kálmán kedvéért senkinek sincs kedve a törvénytelen és erőszakot eltűrni, mert ma nekem, holnap neked, ma az ifjúságnak, holnap a polgárságnak.

Tiszta Kálmán ma már bukott ember a közvé-lémény szemében. Megbukatta őt hazug és lelkiis-meretlen politikája.

A pénzügyi bizottságból.

— Október 26. —

A bizottság mai ülésében folytatva a ke-resekdelmi tárcza budgetjének részletes tár-gyalását.

Az állami lótenyészintézeteknél Zsedényi E. kérdi elég tételt-e a ház azon ha-tározatának, mely az intézetnél fokozatos leszá-lításra hívja fel a minisztert? Wahrmann elő-adó megjegyzi, hogy ennek elég tételt nyitni, hogy a jelen budgetben 28.000 frt leszállítás mutakodjék. De a szármadékok szerint a bevételek mind-ig jóval megéjté maradtak az előirányzatnak, s illuzórium a feltevés, hogy az állam csak 400.000 frtot fordít a lótenyész-intézetekre. A létező áram-lattal szemben képtelen a kiadások megszárazását ajánlani, de a bevételi előirányzat leszállítását javo-solja. Pulszky kiemeli, hogy a lókitivel a tenyészanyag kivétel a létező anyaggal arányban nem áll. Ohajtja, hogy a kormány — a mennyiben a fenálló szerződés megengedi — a kivétel, főleg kelet felé korlátozza; s felhívandónak véli a kor-mányt, hogy a kereskedelmi szerződés megkötése alkalmával fordítson figyelmet ezen kérdésre is.

Trefort miniszter kinyilatkoztatja, hogy a kor-mány foglalkozik a kérdéssel a lehetnek conjunctu-rák, midőn e tekintetben intézkedések lesznek szük-segesek. Kozma miniszteri tanácsos hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi szerződés nem engedik a ló-kitivel akadályozást, s jelen gazdasági viszonyaink közt alig lett volna ez helyes, mert így a közönség felhagyott volna a tenyészéssel, s annak évek mulva élni a hadsereg s honvédség adta volna meg az árát. Hegedűs elismeri, hogy a miniszterium megette az adminisztratív megtakarításokat, de a bizottság azon határozata, hogy az állami tenyészés szorítások lassanként a fontosb a magá-nosok által nem tenyészett fajokra e budgetben nem érvényesül. — Ez intézeteknek van egy luxurió-sus oldulak, a melynek a nemzet semmi hasznát nem veszi. Kozma min. tanácsos megjegyzi, hogy a kilencz bizottság határozata folytán a kanca létszám leszállítása megtörtént, s ez idő szerint to-vábbi megszorításokat az ügy csorbitása nélkül nem lehet tenni. A fenartott szük szempontból is előnyös. Simonyi E. a bevételi előirányzatot merőben ideálisnak tartja. Megjegyzi, hogy a lókitvel beti-tása ez intézet minden előnyét megfosztaná. Azt hiszi, nagyon csekély lehet a kanca létszám megtörtént leszállítása. Véget kellene vetni a visza-élének, mely a lovak árverésénél izetik. A költség-mentelepeket — az állam ellenőrzésének fen-tartása mellett — törvényhatóságok, községek vagy magánosok kezelésébe kellene adni. Kozma min. tanácsos megjegyzi, hogy a visszavétel csak egy szer-veztet a telivelővek elárverésénél, de a miniszter-ium azóta gondoskodott megfelelő övintézkedésekről. Szapáry gr. azon hitben van, hogy a gazdász-tat az ágará fordított pénz más uton sokszorosan megtérül. E időpont, midőn a lótenyészés magá-nosok kezébe menjen át, még nem érkezett el. A központi felügyeletnél alkalmazott magas állasu katonai egynékek helyett személyváltozás esetén — kisebb állásnak lehetne alkalmazni. Zichy N. gr. indokoltannak véli rendes viszonyok közt a kivétel megállítását. Még messze vagyunk a céltól, hogy a lótenyészés állami segély nélkül fenntar-tás lehessen; azonban oly intézkedések megtételére van szükség, melyek által e célzást mind előbb elérni lehet. Somsich ismétli már tavaly hangsúlyozott nézetét, hogy a lovak tenyészését az állam-mé-nesekben csak a fajloakra kell kiterjesz-tetni, a többi redukálódni és magánkezebe bocsátandó. Möröcz a gazdasági viszo-nyokban s az investitívában keresi okát a nagy deficietnek, a bajt nem a menesekben, sem a mé-netelepekben kell keresni, mert hiába, a ménék tartása, feletle sokba kerül; azonban a mai viszonyok egy-átalában nem alkalmasak arra, hogy a ménék ma-gánosok kezelésébe adassanak át. Elfogadja az elő-irányzatot. Pulszky megjegyzi, hogy nézete szer-int azon esetben is, ha az összes ménék magánosok kezébe mennének át, a deficit a 60.000 frtot me-ghaladná. Igaz, hogy egy gazdasági ág sem részese-ül egy nagy állami segélynek, mint a minőség-tenyészés-intézetek eddig igényelték, hanem nemcsak gazdász-celzokból hozatik elzod azokat, s tökéletesen igazolt, ha itt a kizárólagos gazdasági szempontok-tól eltekintünk, s a lókitivel bizonyos körülmények közt megszorítatik. Helfy a lótenyészést csak gazdasági módjára magánosoknak kívánja átadni, mert az állam nem iparúzó. Továbbá a helyzet sem olyan, hogy egy ágra évenként 1.000.000-nál többet költeni lehetne. Felhívandónak tartja a kormányt, hogy a lótenyész-intézetek általa ügy rendezése-nek meg a jövő év folytatás, hogy azoknak kiadás-a 1878-tól kezdve az ezen intézeteknek adott 60.000 hold föld jövedelméből fedeztessenek. Zichy N. gr. íly rövid idő alatt más alakra fektetni nem árat az intézetek teljes megmontása nélkül lehet-telen. Szontágh az előadó nézetét pártolja, a dolgot érdemre nézve, a kivétel tekintetében Pulszky-hoz csatlakozik, annak megfelelő határozatot óhajt. Tiszta miniszterelnök felhívja, hogy a belső lóanyag javulása az öt milliót bőven meghaladja s így nem áll az, hogy a ráfordít-tott millió kárba veszt, miután annak bár indirect uton, az ország hasznát veszi. Az itt mutat-

kozó deficit egy év alatt meg nem szüntethető. A midőn magánosok azon helyzetben lesznek, hogy az állami méneket átvehetik, szívesen hozzájárul a lét-szám apasztásához, de ma erre kiállítás nincs. Ohajtja ugyan a deficit elenyészését, de ahoz nem járul, hogy ez a föltéte nagybessűt és kitűnő lóanyag elfe-csérésével történjék. A lókitivel illetőleg bizonyos vi-szonyok közt az államnak önmaga iránti kötelessége azt megakadályozni s azt a kormány szem előtt is tartja, de a fenálló kereskedelmi szerződések érte-lmében egyszerű határozattal megtenni nem lehet s így a bizottságnak ilyenmő határozata gyakorlati haszonnal alig járna. Hogy a lovak java a mi sere-günk részére tartassék fén, csak úgy érhető el, ha a hadsereg számára vásárolt lovak ára fölemeltetik, ez pedig a mai viszonyok közt alig tehető. Kéri a bizottságot az előirányzat megtartására. Kozma miniszteri tanácsos kimerítő felvilágosításokat ad a lovaknak magánosok kezére történt kiadására tár-gyalában. Helfy visszavonja indítványát és Hege-dűs azon nézetéhez járul, hogy a bizottság előbbi határozata megújítását. Pulszky a kivétel kér-deében megelégszik azzal, hogy a miniszterium a mint kijelentett, figyelemmel kíséje ezen ügyet. A bizottság megújítja azon határozatát, hogy a miniszterium adó működjék, hogy a tenyészinté-zetekenél már a jövő években megtakarítások érse-nek el. Központi kiadások a részletes tár-gyalás folyamán megszavaztatnak Szapáry gróf azon indítványának elfogadásával, hogy a központi állomások jövőre kisebb állásu egynékekkel töltse-nek be.

A ménés birtokgazdaságoknál a bizottság Wahrmann indítványára s Trefort min. hozzájárulásával virement megadása mellet 16.000 frtot törli.

A ménészeknél Wahrmann előadó azon 8000 frtot tartja levonandónak, melyvel az előirányzat az előző évi föltöltül. Kozma min. tanácsos nem tartja keresztülvihetőnek az ily meg-takarítást.

Szapáry gr. a törles ellen, Hegedűs mel-lette nyilatkoznak, a bizottság virement mellet a 8000 frtot levonja. A ménetelepek szükséglete vita nélkül megszavazatik.

A lóversenyekre fölvett összeget Si-monyi egészen törlendőnek tartja, mert az or-szágnak mulatságok nincs költsége; ha azonban a bizottság a törlet el nem fogadja, nem franko-ban, hanem forintokban kívánja az összeget kifejez-tetni. Tiszta K. min. elnök az előtte szólnék meg-jegyzi, hogy a lóverseny nem csupán mulatság, ha-nem a loanyag szerzésének egyik főeszköze. Kéri az előirányzat változatlan megtartását.

A bizottság Zichy N. gr. pártoló fel-szólalása után az előirányzatot változatlanul fo-gadja el.

A lótenyészési jutalmakra fölvett 15.600 frtot Wahrmann kidobott pénznek tartja ugyan, de miután a ház már tavaly e tételt 3000 frtal szállította alá, förtési indítványt nem tesz. Zse-dényi úgy vélekedik, hogy a ház pillanat hangu-lata a bizottságot véleménye nyilvánításából el nem térítheti. Az előirányzat, valamint a tenyész anyag bevásárlására fölvett összeg változatlanul elfogad-tatik. A ménés birtok-gazdászok bevéte-leiből Wahrmann indítványára 150.000 frt tör-letet.

Távírd a kiadás 1.954.610 bevétel 1.610.400 frt. Wahrmann előadó miután a posta és távírda egyesítése a bizottság által elfogadott alapon tavaly történt s ez által valami megtakarí-tást érünk el, s ezt örömmel constalja s az elő-irányzat megszavazását javasolja. Helfy kérdést intéz a távírdai és postai nyomtatvá-nyok kérdésére nézve, melyről az utóbbi napokban a hirlapok külön híreket közöltek s az előadó azon megjegyzi, hogy értek inkább a postánál lehet-szó, csak azt az egyet kérdi ezuttal, hogy hány ríma nyomtatványt rendelttet meg a távírda számára a mult évben? Trefort min. e kérdésre vonatko-zólag részletes jelentést fog a bizottság elé terjesz-ten s ez úgy a postához tétetvén át, az előirányzat megszavazatik. Takács János min. tanácsos a személyi és dologi kiadások közt virement-et kér, mire a bizottság a két kiadás közt külön külön meg-szavazza a virement-et.

A vesztog intézeteknél, melyek 53.700 frtnyi előirányzatot az előadó megszavaztatni javo-solja, Hegedűs úgy tudja, hogy a bizottság ha-tározata értelmében a vesztogintézetek szervezésére vonatkozólag a törvényjavaslat már bétértendő lett volna; mire Trefort min. azt válaszolja, hogy a javaslat készülobben van.

A marhavész elfojtására előirányzott 39 ezer forint az előadó felszólalása ellenére, ki 100.000 frtot kíván felvétetni a szármadékok nyomán, a miniszter megnyugtatósa következtében változatl-an hagyatik.

A budapesti állatorvosi tanítélet-nél Simonyi Ernő megjegyzi, hogy a gyógy-intézet számára vásárolt itelen az intézetnek cselezteri épületet vélné emelendők, a jelen-legi épület pedig a műegyetem számára tartja átadandónak. Azt tartja, — hogy a fizetési pótlék nemcsak az igazgatónak, hanem a tanároknak is adandó lenne. — Trefort miniszter azt jegyzi meg, hogy a politotechnikum elhelyezésével egy bi-zottság foglalkozik, s ha metalan az állatgyógy-intézet helyiségének átengedése szükséges lenne, az intézet elhelyezéséről mindenesetre gondo-skodni kell. Az igazgató fizetését illetőleg újabb teher nem hárulmák az államra. Az előirányzat megszavaztatván Csengerly indítványára ki-mondja a bizottság, hogy a tanítéletnek állapotáról az illető miniszter jelentést tegyen a ház elé.

A bányakapitányságok szükségleté-nél Zsedényi felszólalása ellenében, ki nem akarja, hogy az irnokok fizetése 20 frttal emelt-sek a miniszterelnök és Helfy felszólalása után, kik e csekély többletet megszavazzák, a bizot-ság az előirányzatot elfogadja.

A földtani intézetnél Csengerly tudni szeretné, hogy mennyire haladt az intézet Ma-gyarország geológiai felvételében, mire a bizottság kimondván, hogy az intézet évi jelentést terjeszsen elé, az előirányzatot megszavazza.

A statisztikai hivatalnál Simonyi Ernő megjegyzi, hogy statisztikai közlemények nél-kül ez intézet nem felel meg céljának, s ha nem ad-nak elegendő pénzerőt, hogy ez megtörténhessen, ezt a 40.000 forintot is hátraan ki lehetne törölni. Keleti megjegyzi, hogy a legszükségesebb adatok az évkönyvben benne foglaltatnak, a jövő évre vala-

mivel nagyobb összeg kell az áru forgalom kimuta-tása végett. Zsedényi azt kérdi, miért kerül ez oly sokba? hiszen az áruforgalomra nézve a vas-utaktól ingyen kapják az adatokat. Hegedűs S. a statisztikai hivatal jelentőségét emeli ki s ha a pénzügyi helyzet engedné, többet szavazna meg rá. Zichy Nándor gróf maga is azt hiszi, hogy ha hiteles adatokra akarunk szert tenni, akkor nagyobb dotációt kell adnunk a statisztikai hivatalnak. Erre nézve a jövő évre költségvetést kívánna előter-jesztetni. Ezzel az ülés véget ért.

A jogügyi bizottságból.

— október 26. —

A képviselőház jogügyi bizot-tsága ma d. n. tartott ülésében a büntetőtörvény-javaslat részletes tárgyalását folytatván, visszatért a 42-ik §-ra, mely Szilágyi Deszó indítványára adó módosítottat, hogy a fogházra itelt egynékek javítóháza a felügyelő bizottság ajánlatára az igaz-ságyminiszter szállíttathassa át.

A 44-47. §§-ok változatlanul hagyattak. Ezekben az foglaltatik, hogy azon elítéltek, a kik a javulásra reményt nyujtanak, ha büntetésükből bi-zenyos idő letelt, közvetítő intézethez tétethetnek át. A 48. §-ról szól, hogy a közvetítő intézeten levő ilyen egynékek, kik a javulásukba helyzet reményt megerősítik, s más jó magaviseletűi oly egynék is, kik három évnél rövidebb időre, de egy évnél to-vábbra iteltettek szabadságbüntetésre, az igazsá-gyminiszter rendelkezése folytán szabadon bocsájtathók.

Szilágyi Deszó azon nézetben van, hogy a feltételes szabadon bocsátás az illető beleegyezésé-től tétessék függővé s azon egynékre nézve, kik kézi munkáig állal kell, hogy magokat fenntar-tás, az önfenntartás iránti biztosítékot is megkivánna, mi-előtt szabadon bocsájtathassék.

Makovszky és Juhász támogatták eny-latkozottat, elfogadván az indítvány első felét.

Chorin a feltételes elbocsátást oly eg-nékek alkalmazandóknak véli, kik büntetésük há-romnegyed részét kiállották, addig is míg a köz-ve-títő intézetek felállítottatának.

Szilágyi Deszó ezen intézkedés illyenmő megszabását a közvetítő intézetekre vonatkozólag is szükségesnek tartja.

Horváth Lajos megkívánja, hogy a fel-ügyelő bizottság határozott nyilatkozatot adjon az iránt, hogy az illető a társadalmi rendet nem fogja háborgatni s a miniszter ezen alapon intézkedjék az elbocsátás iránt.

Smaus Endre Chorin indítványára mellet szolal fel, hogy a távírda pedig kimondást kívánja, hogy az, a ki életfogytig tartó szabadságbüntetésre iteltetett, csak azon esetre bocsájtathassék felté-lelesen szabadon ha büntetése idejéből 15 évet már kitöltött.

Bokros Elek az előtte szóltot indítványát, valamint Chorinét elfogadja.

Pauler Tivadar előadó nem tartja szük-ségnek annak meghatározását, mennyi időt töltse-n az elítelt a közvetítő intézetben; ahoz azonban hoz-zájárul, hogy a feltételes szabad lábra helyezés az illető beleegyezésétől függjön.

Végre az elnök oly értelemben mondja ki a határozatot, hogyha az illető kérelmezti, feltéle-lesen szabad lábra helyezhető, ez azonban csak ak-or történetik, hogy ha a fegyezc büntetése ide-jének legalább két harmadát kitöltötte, az életfogy-tiglan tartó szabadságbüntetésre itelt egyné pedig már 15 évet fogságban töltött, s végül hogy a fel-tételes szabadon bocsájtás a felügyelő bizottság ajánlata alapján rendelkezhet.

A 39. §-szert a külföldiekre nézve ki van zárva a feltételes szabad lábra helyezés.

Szilágyi Deszó véleménye ellenében, ki a § kihagyását kéri, Csengerly államtitkár annak megtartása mellett szolal fel.

Horváth Nándor nem ellenzi a külföl-diek feltételes szabadon bocsájtását sem, de azon hozzátétellel, hogy a bűnbe visszaesés esetén az illető egyné feltételes szabadlábra nem bocsájtandó.

Szilágyi D. a visszavonhatást bármely til-tott esekmenyre nézve is kimondandónak tartja.

A bizottság, Pauler előadó felszólalása után, ki ezt nem tartja szükségesnek, az indítványt mellősi.

Juhász azon nézetben van, hogy ha a felté-leles szabadságra bocsájtás valakitól visszavonottat, az több feltételes nem bocsájtathassék szabadon.

Szilágyi D. támogatja az indítványt, — bizottság azonban azt mellőzöve, az 51 §-vétiék fel, melynek értelmében a feltételes szabadon bocsájt-ottat törvényhatóság vagy községi tisztviselő, vagy a kir. ügyészek rögtön letartóztathatják. A § elfogadtatik Pauler előadó azon javaslatának hozsáadásával, — hogy ha a szabadon bocsájtás valakitól visszavonottat, ennek letartóztatási ideje beszámítandó meg hátralévő büntetésébe.

Az 52 §-az iránt intézkedik, hogy a szabad-ságbüntetések addig, míg a jelen törvényben ter-vezett intézetek felállítottatának, a már fenálló szá-bályok szerint foganatosítottandók.

Szilágyi D. ezt nem ide, hanem a végre-hajtási törvénybe, — Horváth Lajos az átme-neti intézkedések közé kívánja áttétetni.

Juhász azt kívánja, hogy már itt történjék intézkedés arra nézve, hogy a feltételes szabad-on bocsájtás a jelen rendszer mellett is alkalmazható legyen.

Bokros a feltételes szabadon-bocsájtást addig egyáltalán mellőzni kívánna. Csengerly államtitkár a feltételes szabad-on bocsájtást a fenálló szabályok mellett is szük-ségnek tartja.

Csengerly Lajos

Gabona árak 1876. október 26.

Table with columns for 'BÚZA', '100 kilogr. ára', and '1000 kilogr. ára'. It lists various types of wheat and their prices.

Table with columns for 'ROZSA', '70-72 után', and '72-74 után'. It lists different grades of rye and their prices.

Table with columns for 'Különféle termények', 'magyar 70-80 p. á.', and 'magyar 80-85 p. á.'. It lists various agricultural products and their prices.

Kötvények:

Table listing various bonds (kötvények) with columns for 'Adva', 'Tartva', and 'Bé'. It includes government and municipal bonds.

Külföldi iparpapírok:

Table listing foreign industrial papers (külföldi iparpapírok) with columns for 'Adva', 'Tartva', and 'Bé'. It includes various international securities.

III. Magyar közkölcsönök:

Table listing Hungarian public loans (Magyar közkölcsönök) with columns for 'Adva', 'Tartva', and 'Bé'. It details various loan issues.

IV. Bankrészvények:

Table listing bank shares (Bankrészvények) with columns for 'Adva', 'Tartva', and 'Bé'. It includes shares from various banks.

V. Kizöldesítési vállalatok:

Table listing greening companies (Kizöldesítési vállalatok) with columns for 'Adva', 'Tartva', and 'Bé'. It lists shares in various companies.

VI. Záloglevelek:

Table listing mortgage bonds (Záloglevelek) with columns for 'Adva', 'Tartva', and 'Bé'. It details various types of mortgage securities.

VII. Elsőbbségi kötvények:

Table listing priority bonds (Elsőbbségi kötvények) with columns for 'Adva', 'Tartva', and 'Bé'. It includes various high-priority securities.

VIII. Magánorszjegyek:

Table listing private securities (Magánorszjegyek) with columns for 'Adva', 'Tartva', and 'Bé'. It lists various private financial instruments.

Vertical text on the right side of the page, likely containing additional market information or commentary.

KÖZLEKEDÉS

Public notices and announcements (Közlekedés) regarding transportation, government business, and other public matters.

Osztérak-államvaspálya.

Notice regarding the railway (Osztérak-államvaspálya) and related services.

GYORSVONATOK.

Notice regarding express trains (Gyorsvonatok) and their schedules.

SZEMÉLYVONATOK.

Notice regarding passenger trains (Személyvonatok) and their routes.

Magyar királyi államvasutak.

Notice regarding the Hungarian Royal State Railways (Magyar királyi államvasutak).

Magyar északkeleti vasút.

Notice regarding the Hungarian North-Eastern Railway (Magyar északkeleti vasút).

Magyar keleti vasút.

Notice regarding the Hungarian Eastern Railway (Magyar keleti vasút).

Magyar nyugati vasút.

Notice regarding the Hungarian Western Railway (Magyar nyugati vasút).

Advertisement for Dr. Handler Mór, a doctor specializing in internal medicine, eye care, and surgery. It includes a list of symptoms and treatments.

Advertisement for Lampele R. Könyvkiadóhivatalában, featuring a collection of books and publications.

Advertisement for Komlókertben, featuring a collection of books and publications, including 'November 2-án'.

Advertisement for Diamant Samu, a jeweler and diamond merchant, offering various jewelry and services.

Advertisement for Anton és Csaly, a business or service provider, located in Budapest IV.